

Ἡ ὕμνολογία τῆς ἑορτῆς

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
 Ἄλλα καὶ περὶ τῶν προσώπων τῶν συνθεθέντων πρὸς τὸ γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος οἱ ὕμνογράφοι εἶδον λίαν επιτυχεῖς καὶ ἐμπνευσμένας ἐκφράσεις. Οὕτως ὁ Ἰωσήφ παρίσταται πρῶτον ἐν Ναζαρέτ ἐκφράζων πρὸς τὴν Μαρίαν τὴν ἐκπληρῶν του καὶ τῆσαν ἡ ἀπαρκῆ αὐτῆν. Ἄλλω ὄστερον ἐν Βηθλεὲμ ὁ Ἰωσήφ, «κατιθὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος» κατενόησεν ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι τὸ σπερματουμένον ὡς Βρίσχος ἦτο «Θεὸς ἀληθινός».

Ὡς ἦτο δὲ ἐπιμόνον ἡ Θεοτόκος κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ ὕμνολογίᾳ τῆς ἑορτῆς. Ἐκμνηστικὰ ὡς «φωταγωγὴς νεφέλη», ἀνατίθεισα τὸν ἄλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἡ ἐκφρασις αὕτη εἶναι μυριόλεκτος ἐν τῇ ὕμνολογίᾳ τῆς ἑορτῆς. Προκαλεῖ ἀπερίγραπτον συγκίνησιν ἡ λεπτομέρεια τῆς διηγήσεως τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, καθ' ἣν ἡ Ἰβία ἡ Θεοτόκος, ἀνευ συμπαραστάτιδος ἄλλης τινὸς γυναικὸς, ἀφου ἔτεκε τὸν Σωτῆρα «σπερματωμένη» ἀπὸν καὶ ἀνέκλειεν ἐν τῇ φάτῃ. Οἱ ὕμνογράφοι περιέκοσμησαν τὴν τρυφεράν ἐκείνην σκηνὴν διὰ μεγάλης ποιητικῆς ἐξέφρασεως καὶ διὰ ζωηρῶν εἰκότων. Παρίσταται, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ρωμανοῦ Μελεθοῦ τὴν Μητέρα Παρθένον, κύπτουσαν δουλικῶς καὶ προσκυνουσαν τὸ σπερματωμένον παιδίον, διαπραρασαν περὶ τοῦ πῶς ἐξ αὐτῆς ἐγενήθη, καὶ διαλεγομένη μετ' αὐτοῦ. Καταπλησσομένη ἡ Μαρία ἐπὶ τῷ γεγονότι τοῦτο προσφθγγεται, χαίρουσα ὄμοι καὶ θαυρούουσα, καὶ ἔρωτά, πῶς νὰ ἐκτελέσῃ τὰ μητρικὰ τῆς καθήκοντα, «Ἐπίδωσόν μοι μάζον τῷ τὰ σὺμπαντὰ τρέφοντι καὶ ἡ ὁμήνη σε ὡς γόνυ».

ποῖαν εὐρὴν ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν ἀκατονόμαστε Κύριε; Ἄγνοι πῶς νὰ ὀνομάσῃ σὺν καὶ ἄσπειρ ἐν ἔσπερε νὰ βροχῇ διὰ τῆς γὰρ ἀεὶ αὐτῆς τὸν τὰ σὺμπαντα τρέφοντα ἢ νὰ ὀμήνησιν αὐτὴν γόνυ καὶ Θεόν. Λαμβανούσα δὲ τὰ παιδίον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς λέγει, «Ἐτέκνον γλυκύτατον πῶς σὲ οὕτω κατέλω κατέγοντα χειρὶ σοῦ ἐν κίβιν καὶ χειρὸς δουλείας ἀσπῆν ἐλευθέρουσα».

Δὲν ἐλισμονήθῃ ὡς ἦτο ἀκόλουθον, ὑπὸ τῶν ὕμνογράφων καὶ ὁ τῦρανός Ἡρόδης. Ἦδη δὲ καὶ ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος εἶπεν, ἐν ἔμνησιν τῶν περὶ τὴν Χριστοῦ γενέσθων, τὴν Ἡρόδου παιδοκτονίαν. Ἡ μῆσθ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας φυσιογνωμία ἀποτελεῖ φρικτὴν παραφωρίαν ἐν μέσῳ τῆς γενητικῆς χαρμῆς καὶ ἀγαλλιάσεως δι' ὃν περιελθὴ τὸ γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος, ἐξελικνίζετα δὲ διὰ ζωηρῶν ἐκφράσεων τὸ ἐγκλημα τῆς παιδοκτονίας. Ἄλλ' εἶναι ἐξόχως ὀσιώτικα καὶ ἐκφραστικὸς ὁ ἀκόλουθος ὕμνος: «Βρεφκτόνος ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος».

Ἐξου Ἡρόδης ὁ βασις εἶπεν γὰρ καὶ τῶν νηπίων ἐξεβέριε πικρὰς τὴν γλῶσσην ἀλλὰ τὸν στάχυν τῆς ζωῆς οὐκ ἔκαταλήμισσθαι καὶ θανατοῦσθαι... ὅστις πρὸς τὴν γλῶσσην παραβάλλεται ἡ πλῆθος τῶν ἀνααιρεθέντων νηπίων πρὸς στάχυν δὲ τῆς ζωῆς ὁ διαφυγὼν Ἡρώδης.

Ἄλλ' εἶναι ἀδύνατον εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς νὰ παρασταθῇ ὁ πνευματικὸς πλοῦτος τῆς θαυμασίας ὕμνολογίας τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, τὸ ὅπως καὶ ἡ ἐξέσσις τῶν ἐμπνευσμένων ὕμνων γράφων, δι' ὃν ἡ ἑορτὴ προσέλαβεν ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν. Ὁ ὕμνος τῶν Ἀγγέλων, ὕμνος τῆς εἰρήνης καὶ τῆς χαρᾶς, συνόμιον τὴν βασιτέτην ἔνοιαν τοῦ μυστηρίου τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, ὁ ὕμνος δὲ ὅσως, κυρίως εἶπεν, εἰς ὕμνηρον μελεθόμενα καὶ θεῖαν ἄρμιαν ὀμηθῆ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὕμνογραφίαν καὶ λεπτομέρεστον ἀνεπτυχθῆ δι' αὐτῆς πρὸς ἐναργετέραν παράστασιν τοῦ ὕμνολογομένου ἀνεκφραστοῦ γεγονότος. Οἱ ὕμνοι τῆς χριστιανικῆς ποίησις, ὡν τινες ὄντησαν καὶ οἱ πρότοι χριστιανοὶ μελωδοὶ, ἠδυνήθησαν, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον δυνατὸν, νὰ ἐξμνησθῶσι πρῶτον τὴν βασιτέτην ἔνοιαν εἰς τὸν ἐναρκαθῆντα Λατρωτὴν καὶ νὰ ἐκφράσω-

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Κατὰ τὸν γνωστὸν διεθνή χουμοριστικὸν ὄρισμόν, οἱ Ἄγριοι γράφου «ελαστικὸν» καὶ προφῆρον «ελαστικὰ». Κατ' ἀντίστοιχον, ἀλλὰ ἀσφαρώτερον, ἐν τούτοις ὀρισμόν, ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα λέγοντες «ελαστικὸν» θὰ ἠμφορούμεν νὰ ὁμοσοφῶμεν μισα γεωγιάντων, ὅστε κἂν μὴς ἀκόμη δεκαετίας, ἀλλ' ἀνθοῦσαν καὶ ζωτικὴν, καὶ κυρίως τόσοον χροῖμον διὰ τὴν ἔθνηκὴν οἰκονομίαν βιομηχανίαν, τὴν βιομηχανίαν ἑλαστικῶν, κυριώτερος ἐκπρόσωπος τῆς ὁποίας εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Ἑλαστικῶν «Ἐλβιέλα» τῶν κ. κ. Μαυροφῶν, Ἀγγινῶν καὶ Σία.

Μία εὐτυχὴ συμπτῶσις, μὲ ἔσπρον εἰς τὸν Ἰαροκόπου ὅπου τὸ ἐργαστάσιον τῆς Ἐταρίας, καὶ ἂν καὶ συχνά εἶχα τὴν εὐκλείαν ἀπὸ τῶν προθῆκῶν τῶν διαφόρων καταστημάτων νὰ θαυμάσω τὰ τελεῖα καὶ ὅλως ἐφαυλλὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν προϊόντων τῆς, ἡ ἐπίσκεψίς μου ὄπῃρε μία πραγματικὴ ἀποκάλυψις τῆς ἐκτέσεως τῆς χρησιμότητος τῆς βιομηχανίας αὐτῆς. Πολλὰ τῶν προϊόντων τῆς ὁποίας δι' εἰδικὰς βλας χρήσεως, δὲν φθάνουν μέχρι τῆς ἀγορᾶς καὶ δὲν ὁμοποιεῖται εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κοινῶν. Ὅταν βλέπωμεν τὰ τῶν ὄρατα ἐσσομένα εἰς τὰ ποῖα τῶν κοινῶν Ἀθῶνων, τῆς γαλλοῦσθῆ καὶ βελγικῶν καὶ τόσοον πρακτικῶν ἡμῶν βρεφῶν καὶ σπορ ὑποδημάτων κερφάστων καὶ ἀλλοῶν μόνον εἰς καλλιτεχνικότητα καὶ ἀνεκτατότητα καλύτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν, θῶν βλέπωμεν τὰ τῶν ἡμῶν βρεφῶν καὶ χροῖα τῶν παιδῶν, τῶν φραγμάτων πῶσαι εἰς τὰς ἀγορὰς, τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Ἑλαστικῶν, καὶ ἴσθον τὸν πλοῦτον εἰς τὴν εὐχέλῃ καὶ ἐξέσσει ὅπου κατασκευάζουσι τῶν εὐρωπαϊκῶν ἑλαστικῶν προϊόντων, διὰ τὴν συγκράτησιν τῶν ἑλάνικῶν τῶν ὁμοποιῶν, τῶν ἑλαστικῶν τρεκουλῶν τῶν ὑποδημάτων, τῶν ἑλαστικῶν καθυλῶν καὶ τῶν ἀεγροβομβῶσας καὶ τῶν ἑλαστικῶν ἐξαρτημάτων τῶν τερῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ!... Ἦδὲ μετὰ αὐτῶν τῶν δύο πλοῶν ὄσπερ δὴ ἡ ἀίετρος ποικιλία τῶν ἑλαστικῶν εἶδων διὰ τῶσαν χρῆσιν, ἀντικαθιστώσα τελείως ὀλοῦσα μέχρι τοῦδε μᾶς ἐπρωμήθουσαν αἰ εἶναι ἀνάλογοι βιομηχανία.

Ἐν μόνον ἀκόμη δὲν εἶχε κατασκευασθῆ ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἀσφαλῶς εἰς τὸ μέλλον θὰ γίνη, διότι τίποτε δὲν εἶνε ἀδύνατον εἰς τὴν ἡμέραν αὐτῆν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν—καὶ αὐτὸ εἶνε τὰ ἐλαστικὰ αἰποκινήτων, ἀεροβάλοι καὶ ἐπίσσω, τὰ ὁποία ἀπατιδὸν εἰδικὰς ἐγκαταστάσεως καὶ κάσων ἐπαροῦσιν καὶ πᾶσαν τὰς ὁποίας διατίθουσι τὰ μεγάλα ἐξνα ἀνάλογα εἰδικὰ ἐργαστάσια.

Τὸ ἐργαστάσιον τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Ἑλαστικῶν, ἰδρυθὲν τὸ 1929, εἶχε ἦδη ἐκτασιν 14.000 τετραγ. πήγων, διαθέτει κινητήριον δύναμιν 350 ἰσπῶν, καὶ ἀπασφαλῆ περὶ τοῦσ 350 ἐργάτας καὶ ἐργαστῆρας. Ἡ ἐγκαταστάσις αὐτοῦ, ὀλοῦν ἐπαυλόμενα καὶ οὐμπλοῦμένα, ἀνάλογοι τῶν ἀναγκῶν, πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ συμπληρωθῶν κατ' ἄσπρον βουθέσων ἡ ἀνεπιτέστη τὴν παραβάσει μελλοντικὴν ἐξέλιξιν τῆς βιομηχανίας αὐτῆς, ἡ ὁποία σήμερον δίδει εἰς τὴν καταλόσιν 1400 χιλ. ἀργυρίου κατεργασμένου ἑλαστικοῦ ἡμερῶσας.

Διὰ τὴν παραγωγήν τοῦ ἑλαστικοῦ χρησιμοποιεῖται ὡς πρώτη βλ. κατὰ κύριον λόγον, φυσικὰ, ἀνατέργαστον καουτσούκ, προφῆρῶν κατ' εἶδησιν ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Ὀλλανδικῶν ἀποικίων, τὸ ὅποιον προσιγγυόμενον μὲ θεῖον, ἀ-

σι δι' ὀμηθῶν ἐνοιῶν καὶ διὰ μὲ γαλορεπῶν εἰκότων, τὸ ἐκ τῆς πῆστεως παραγόμενον βασύτατο θεραπευτικὸν ἀσθήμα καὶ τὴν ἐν δόμῳ χριστιανικὴν πεποιθῆσιν.

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΕΞΟΝ

προσώπων συλλήπτων

2 εκεμ-οισιν Ἑλ-κοίνουσιν τὴν ἐξαι-ποῦσεσ ροσώπων

ΜΑΡΤΙΝΙΚ